

30. novembris

Svētais Andrejs, apustulis

Apustulis Andrejs, apustuļa Pētera brālis, pirms tikšanās ar Kristu bija Jāņa Kristītāja māceklis. Viņš bija pirmais no nākamajiem apustuļiem, kas satika Jēzu Jordānas krastā un paklausīja aicinājumam sekot. Pēc tam Andrejs atveda pie Jēzus arī savu brāli.

Svēto Andreju godina kā slāvu tautu apustuli. Viņš mira krusta nāvē Patrā, tur viņu arī apglabāja, bet vēlāk svētā relikvijas pārveda uz Konstantinopoli.

Vai zināt, kā svētais Andrejs, kad viņš ieradās vietā, kur jau bija sagatavots viņa krusts, tika stiprināts Kungā? Viņš sāka runāt liesmojošus vārdus, kurus iedvesmoja Gars, ko svētais Andrejs kopā ar pārējiem apustuļiem bija saņēmis uguns mēļu veidā... Viņa mute runāja no sirds pārpilnības, un mīlestība, kas viņā dega, piepildīja vārdus ar neapslāpējamām liesmām.

Ko sacīja svētais Andrejs, tālumā ieraudzījis krustu, kas uzslētiets viņam?

„Ak, krusts,” viņš teica, „pēc kā tik sen esmu ilgojies, beidzot ir dāvāts, lai remdētu manas dvēseles slāpes! Es nāku pie tevis, prieka un drosmes pilns. Pieņem mani ar līksmību, jo es esmu Tā māceklis, kas arī atradās tavās rokās...”

No kurienes nāvei lemtā cilvēkā varēja rasties tāds prieks, tādas gaviles? No kurienes tāda noteiktība trauslā radībā? No kurienes šim cilvēkam tik garīga dvēsele, tik dedzīga mīlestība un tik stipra griba? Nedomāsim, ka pats sevi viņš smēla tik lielu drosmi, – tā bija pilnīga dāvana, ko pasniedza gaismas Tēvs (sal. Jēk 1, 17), Tas, kurš vienīgais dara brīnumus.

Svētais Gars nāca palīgā cilvēka vājumā un lēja viņa sirdī mīlestību, kas stipra kā nāve un pat stiprāka par nāvi (sal. Dz 8, 6).

Kungs, lai Tev labpatīk, ka arī mēs šodien būtu līdzdalīgi šajā Garā! Ja šodien atgriešanās centieni mums šķiet netīkami un mums ir grūti palikt nomodā, tas liecina tikai par to, ka esam garīgi nepilnīgi. Ja mūsos būtu klātesošs Svētais Gars, Viņš noteikti nāktu palīgā mūsu vājumā! Tā, kā Viņš palīdzēja svētajam Andrejam krusta un nāves priekšā, Viņš palīdzēs arī mums; Viņš atņems atgriešanās centieniem visu tiem piemītošo grūtumu un tos darīs vieglus un pat pievilcīgus...

Brāļi, meklēsim šo Garu, veltīsim visas pūles, lai To iemantotu vai arī lai Viņš mājotu mūsos aizvien pilnīgāk, ja Svētais Gars jau būtu mūsos. Jo, tas, kam nav Kristus Gara, nepieder Kristum... Tāpat kā svētajam Andrejam arī mums Svētajā Garā ir jāņem savs krusts kopā ar To, kam apustulis sekoja, proti, kopā ar Kungu, mūsu Pestītāju.

(Sv. Bernards no Klervo)